

Sygn. akt VII U 277/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy E. K.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 11 grudnia 2013 roku znak: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 277/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 grudnia 2013 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił E. K. prawa do renty rolniczej, gdyż Komisja Lekarska Kasy nie uznała wnioskodawczynie za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczynie wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty rolniczej. Podniosła, że obecny stan jej stan zdrowia uniemożliwia wykonywanie pracy w rolnictwie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Wnioskodawczynie urodzona (...) w dniu 23 października 2013 roku złożył wniosek o prawo do renty rolniczej (akta KRUS). Lekarz Rzeczoznawca KRUS orzeczeniem z dnia 15 listopada 2013 roku nie uznał jej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Na skutek wniesionego odwołania została zbadana przez Komisję Lekarską Kasy, która orzeczeniem z dnia 10 grudnia 2013 roku podzieliła ustalenia lekarza rzeczoznawcy (akta KRUS).

Wnioskodawczynie cierpi na wyrównaną cukrzycę typu 2, nadciśnienie tętnicze II stopnia, przewlekłą niewydolność naczyń wieńcowych, nadwzroczność i starczowzroczność obu oczu, wczesną chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, nawracający zespół bólowy kręgosłupa bez cech czynnego drażnienia korzeni nerwowych, łagodny położeniowy zawrót głowy i otyłość. Obecny stan zdrowia nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Stopień zaawansowania istniejących schorzeń nie spowodują u wnioskodawczynie całkowitej niezdolności do pracy (opinie biegłych diabetologa, kardiologa okulisty, neurologa i medycyny pracy – k. 12, 44, 68).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowane przez strony oraz opinie biegłych, które uznał za wiarygodne. W wydanych opiniach biegli szczegółowo opisali przebieg dokonanych badań i zdiagnozowanych schorzeń oraz poddali ocenie ich wpływ na zdolność wnioskodawczyni do pracy w gospodarstwie rolnym. We wszystkich wywołanych w sprawie opiniach biegli jednogłośnie stwierdzili, że obecny stopień zaawansowania schorzeń, na które cierpi wnioskodawczyni nie powoduje jej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Opinie te zostały wydane po uzupełnieniu przez wnioskodawczynię dokumentacji medycznej z jej leczenia. Wnioskodawczyni kwestionowała wnioski wyprowadzone przez biegłych. Jednakże wobec jednoznacznych stanowisk biegłych, a także tego, że opinie te były pełne, jasne, logicznie i szczegółowo uzasadnione Sąd obdarzył je wiarą w całości.

Specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłych za przekonujące (wyrok SN z 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, opubl. w LEX nr 151656). Wnioski środka dowodowego w postaci opinii biegłego mają być jasne, kategoryczne i przekonujące dla Sądu, jako bezstronnego arbitra w sprawie, dlatego gdy opinia biegłego czyni zadość tym wymogom, co pozwala uznać znaczące dla istoty sprawy okoliczności za wyjaśnione, to nie zachodzi potrzeba dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (wyrok SN z 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, opubl. w OSP 1975/5/108). Wydane w sprawie opinie spełnią te kryteria. Granicę obowiązku prowadzenia przez Sąd postępowania dowodowego wyznacza, podlegająca kontroli instancyjnej, ocena czy dostatecznie wyjaśniono sporne okoliczności sprawy, okoliczność zaś, że opinia biegłych nie ma treści odpowiadającej stronie, zwłaszcza gdy w sprawie wypowiadało się kilku kompetentnych pod względem fachowości biegłych, nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dla przeprowadzenia dowodu z kolejnych opinii. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony (postanowienie SN z 3 września 2008 r., I UK 91/08, opubl. w LEX nr 785520).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie E. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403 j.t. ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, który w przypadku wnioskodawcy wynosi 5 lat;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego jednoznacznie wynika, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, zatem nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do renty rolniczej. W tej sytuacji odwołanie E. K. należało oddalić.

W związku z powyższym orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c.